

gældendes egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad ville vanskeliggøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for fremtidig at klare sig selv.

§ 46 a. Der kan ydes hjælp til dækning af udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, såfremt pågældende ikke selv har midler til at afholde udgifterne.

§ 46 b. Der kan ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstillinger eller pålæg, der meddeles af offentlige myndigheder med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde, når forsørgeren ikke selv har midler dertil. Der kan under samme betingelse ydes hjælp til dækning af udgifter til at opretholde en samværsret med ét eller flere børn under 18 år.

Stk. 2. Der kan ydes hjælp til afholdelse af rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der af den ene af forældrene eller af pårørende er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er herved en forudsætning, at det sociale udvalg har forelagt sagen for Udenrigsministeriet, og at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har midler til at afholde udgiften.

§ 46 c. Under forbigående vanskeligheder kan der til en familie med ét eller flere børn under 18 år ydes hjælp til foranstaltninger, der bevirker, at børnenes anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at deres hjemgivelse kan fremskyndes, såfremt familien ikke selv har midler til at afholde udgifterne herved.«

6. I § 49 ændres »at yde hjælpen som naturalhjælp.« til: », på hvilken måde hjælpen skal udbetales.«

7. § 134, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Staten afholder udgifter efter afsnit III-VII, med undtagelse af § 87, til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

1) udlændingelovens §§ 7-8,

2) udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, eller
3) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2-4, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv er kommet til landet efter de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1 og 2, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person.

Dette gælder i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen.«

8. I § 138 a udgår »forbigående«.

§ 2

Personer, der efter 1. april 1987 ansøger om kontanthjælp, orienteres af det sociale udvalg om de ændrede beregningsregler pr. 1. juli 1987 og om de eventuelle konsekvenser for hjælpens størrelse.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1987, § 1, nr. 7, dog den 1. januar 1987 og § 2 den 1. april 1987.

§ 4

Stk. 1. Det sociale udvalg kan foranledige aflysning af krav, der tidligere er tinglyst efter bistandslovens § 25, stk. 2.

Stk. 2. Ved anvendelse af § 37, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, skal der medregnes perioder, hvor pågældende har modtaget kontanthjælp efter de hidtil gældende regler. Personer, som den 1. juli 1987 modtager hjælp efter de hidtidige regler i § 43, skal efter lovens ikrafttræden have beregnet hjælpen efter § 37, stk. 2, sidste pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Stk. 3. For personer, som i tiden fra 1. januar 1987 til 30. juni 1987 modtager hjælp efter de hidtidige regler i §§ 37 og 43, skal der ved beregningen af hjælpen ses bort fra halvdelen af den godtgørelse, som udbetales deltagere i produktionsskoler efter lov om produktionsskoler, vejledningskurser efter lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger og erhvervsmæssige introduktionskurser for unge efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.